

hvor mange Gange de have været ude at sejle. Det vil interessere mig meget, om den højtærede Forsvarsminister her vilde oplyse, f. Eks. hvor mange Gange „Fyn“ og „Danmark“ have været ude at sejle. Nu, da de blive erklærede for at være ganske ubrugelige til yderligere Anvendelse, var det interessant at faa at vide, hvor megen Anvendelse man har haft Lejlighed til at gøre af dem. Naar man nu foreslaar at sælge alle disse Skibe, vil jeg ogsaa tillade mig at spørge, om deres Skyts, deres Bestykning skal sælges med, eller hvad man vil gøre dermed.

Hvad selve den foreslaaede Kaserne angaar, ja, saa faar man at vide, hvor den skal ligge, og hvad man efter et Overslag antager, at det vil koste at bygge den. Men der følger med Forslaget og dets Motiver ikke nærmere Redegørelse for dette Overslag over, hvad det vil koste at bygge Kasernen, heller ikke nogen Tegning eller nogen som helst nærmere Redegørelse for, hvorledes denne Bygning skal opføres; saa der er slet ikke nogen Sikkerhed for, at det ikke vil komme til at koste langt mere, end her antydet, at bygge denne Kaserne.

Jeg maa saa ogsaa sige, at naar jeg ser paa Fortegnelsen over Flaadens Skibe og ser, at vi skulle sælge „Helgoland“, som er bygget 1878, og „Tordenskjold“, som er bygget 1880, saa rejser der sig for mig ganske naturligt det Spørgsmaal: Men „Odin“, hin gamle „Odin“, som er bygget 1872, hvor kan det være, at han kan holde? Er det ikke højst sandsynligt, at naar vi nu i Aar sælge „Helgoland“ og „Tordenskjold“, der ere henholdsvis 6 og 8 Aar yngre end „Odin“, Turen snart maa komme til „Odin“, saa han ogsaa skal sælges. Og „Ivar Hvidtfeldt“ er kun 6 Aar yngre end „Tordenskjold“, saaledes, at naar vi nu sælge „Helgoland“ og „Tordenskjold“, vil der let kunne ventes den Dag, da vi skulle sælge „Ivar Hvidtfeldt“ med. Paa den Maade blive vi af med Flaadens større Skibe. Men Flaadeloven foreskriver, at vi skulle have 12 — vi skulle have — 12 store eller større Skibe i vor Flaade, og vi ville altsaa komme til at bygge ny Skibe igen for at opfylde Lovens bestemte Fordring, hvis man ikke gør en Forandring i Flaadeloven. Jeg vil da spørge, om man fra Regeringens og Flertallets Side har taget dette Spørgsmaal under Overvejelse, om man maatte være stemt for her i Tinget i den Anledning at knytte nogen Bestemmelse til Flaadeloven. Det er jo meget

rimeligt, at det er rigtigt, at „Helgoland“ og „Tordenskjold“ ikke længere ere gode Slagskibe; men det var dog muligt, at de kunde anvendes i anden Linie som Blokskibe, saadanne Skibe skal en Flaade dog vist ogsaa have. Jeg vil derfor bede, om det maatte blive taget under Overvejelse, om man med Henblik paa, at vi skulle have 12 større Skibe i vor Flaade, ikke dog kunne bevare noget af det gamle som Flaademateriel til Blokskibe i anden Linie, thi naar vi sælge det, her er foreslaaet, og betragte „Odin“ og „Ivar Hvidtfeldt“ som vel ikke bedre end det, der nu foreslaas solgt, bliver Forholdet det, at vi saa kun have tilbage „Skjold“, „Olfert Fischer“, „Herluf Trolle“ og „Peter Skram“, som ikke en Gang er færdig. Det vil altsaa kun sige 3 færdige og et ufærdigt større Skib i vor Flaade, som i Henhold til Loven skal have 12 Skibe.

De Spørgsmaal, jeg her har fremsat, ville jo kunne være et godt Materiale for et Udvalg at arbejde paa.

Jeg skal blot til Slutning sige, at jeg kunde, ligesom foregaaende ærede Talere, vel tænke mig, at man, selvom de nuværende Logisskibe ikke ere tilfredsstillende, maaske kunde tilvejebringe en foreløbig Ordning, som kunde være tilfredsstillende for den Tid, indtil vi faa en ny Ordning af vort Militærvæsen, og som kunde blive adskilligt billigere, end det er nu i dette Øjeblik at skride til at opføre en ny Kaserne for vort Marinevæsen, men jeg erkender, at over alle andre Hensyn staar Hensynet til, at det indkaldte værnepligtige Mandskab ikke skal bo i sundhedsfarlige Boliger.

Med Hensyn til det i en vis Henseende mindre Spørgsmaal, som er indesluttet i dette Forslag, nemlig Spørgsmaalet om at fjerne Eksplosionsfaren fra Københavns Omegn, maa jeg jo sige, at naar der fra Militærvæsenets Side paavises, at der ved den Maade, hvorpaa Krudtet nu opbevares, er en virkelig Fare for, at en Del af København kan være udsat for at springe i Luften, er denne Fare jo saa vidtrækkende i sine mulige Følger, at dette at anvende 14,000 Kr. for at afvende denne Fare er en saa ringe Foranstaltning, at jeg ikke kan se, at man fornuftigvis kan modsætte sig den.

Der vil altsaa i alle Tilfælde efter min Mening være Ting i dette Forslag, man vil kunne opnaa Enighed om, ligesom der jo ogsaa nok er andre Ting, det er muligt at blive enig om. Det er jo muligt, at Flertallet vil gaa med til at træffe andre Foranstaltninger end straks at skride til